

сплатими дългове, безъ да може да си помогне отъ свои-ты
мжки и трудове, защото той не знае що прави.

Истина е, че нѣма на свѣта народъ, кой-то при всич-
ки-ты си добри права и прѣимѫщество да нѣма и вѣкакви
си лоши недостатъци, голѣмы или малки, нѣ у нась сж
много, твърдѣ много. За това е увѣренъ всякой, кой-то е
попникъ въ домашній и дружественъ животъ и поминъкъ
всѫду и у всякого изъ отечество-то ни. Всѫду вѣрвамъ, че
е нашъль противно-то, а не какъ-то го иска сегашно-то
врѣме, отъ кое-то ные не можемъ да избѣгнемъ. Заради
това ако желаемъ да ся приведигне и нашій-тъ на-
родъ и да напрѣдне въ всяко добро, трѣбва всички
съгласно свойски да ся постараемъ за негово-то
просвѣщеніе и то всестрано просвѣщеніе, кое-то да
проникне всѫду, въ всякой полъ и възрастъ и въ всички
съсловія, дори и въ колибж-тѣ на многоутруденъя тегло-
вникъ и прости селянинъ, а не да бѫде само за охалныя
гражданинъ. А това можемъ постигнѫ, ако си поставимъ за
прѣвѣдѣлѣніе да махнемъ на странѣ всички прѣчкы,
о кои-то ся е пънжло до сега просвѣщеніе-то на народа ни
и да употребимъ всички срѣдства за негово-то умственно
развитіе спорядъ долѣзложены-ты начини:

І.

Прѣвѣдѣлѣніе разсадникъ на просвѣщеніе-то е училище-то.
То има за задатъкъ да образува ума на млады-ты и да
имъ облагороди срѣдце-то, та съ това да ся приготвяшъ
за по-добъръ живошъ. За това и просвѣщеніе-то на единъ
народъ зависи отъ броя и отъ добрж-тѣ нарядбѣ на него-
вы-ты училища.

Не можемъ да забжшимъ това, гдѣ-то наше-то оте-
чество въ едно кжсо врѣме навсѫдѣ е прѣобразовано по
тਜж чистъ, само жалко, че не ся е градило изъ основж.
Нантина е, че у нась въ кжсо врѣмя, съ настояваніе-то
на нѣкои наши родолюбци, отворихъ ся май на вскаждѣ
училища, шо-то днесъ нарядко ще ся найде и село, въ
кое-то да нѣма училище. Нѣ съ всичко това твърдѣ малко ся
е помогнжло народу: защо-то тия наши училища не сж
были и не сж наредены както трѣбва, та не сж могли и да